

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 487

гр. София, 06.06.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на шести юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефан Илиев

Членове: Иванка Шкодрова
Калинка Георгиева

като разгледа докладваното от Стефан Илиев Въззивно частно наказателно дело № 20221000600448 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 440, ал. 2 във вр. с чл. 341, ал. 2 във вр. с чл. 345 от НПК.

Образувано е по частна жалба на упълномощения защитник на осъдения Г. К. Б., ЕГН: *****, срещу определение №1689 от 03.05.2022г., постановено в публично съдебно заседание по ЧНД №1352/22г. по описа на Софийски градски съд.

С определението е оставена без уважение молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на останалата част от наказанието лишаване от свобода. В жалбата се твърди, че са налице всички предвидени в закона предпоставки за уважаване на искането му и се призовава към извършването на една обективна оценка на материалите по преписката, която да е в съответствие с признатото му право на справедлив процес. Иска се отмяна на обжалваното определение като неправилно и необосновано и постановяване на ново, с което да се уважи молбата за предсрочно условно освобождаване на л.св. Г. К. Б..

Въззивният съдебен състав, като се запозна с материалите по делото и доводите в жалбата, приема за установено следното:

Жалбата е допустима, тъй като изхожда от легитимирана страна и е депозирана в предвидения от закона срок, поради което следва да бъде разгледана по същество.

От материалите по делото се установява, че осъденият Г. К. Б. към момента изтърпява наказание по НОХД №13393/2019г. по описа на Софийски районен съд в размер на 4 /четири/ години лишаване от свобода при първоначално определен общ режим, за извършени от него престъпления против личността, по чл.150, ал.1 вр.чл.26, ал.1 НК и на чл.152, ал.1, т.2 вр.чл.26, ал.1 НК.

Осъденият Б. е постъпил в Затвора - *** на 20.08.2019г., за да изтърпи така наложеното му за посочените две продължавани престъпления едно общо най- тежко наказание лишаване от свобода. Към 03.05.2022г. , когато е било постановено атакуваното определение .,

неизтърпеният остатък от наказанието, което осъденият следва да изтърпи е 4 /четири/ месеца и 27 /двадесет и седем дни/, съгласно приложената по делото справка. От постановление №П-1194/27.11.2019г. на наблюдаващия прокурор от СРП е видно, че на основание чл.417 от НПК вр.чл.59,ал.1,т.1 и ал.2 от НК е приспаднато от наложеното общо най- тежко наказание /четири години/ лишаване от свобода времето, през което осъденият Б. е бил задържан по реда на ЗМВР и НПК, както и времето, през което същият е търпял мярка за неотклонение „домашен арест” по НОХД№13393/2019г. на СРС от общо 5 /пет/ месеца и 22 /двадесет и два/ дни.

Видно от материалите по делото е , че безспорно е налице първата изискуема предпоставка по чл.70, ал.1 НК за предсрочно условно освобождаване на осъденото лице, тъй като е изтърпяно фактически повече от половината от приведеното за ефективно изпълнение общо най- тежко наказание лишаване от свобода, а именно- към 03.05.2022г. е изтърпял фактически2 /две/ години11 /единадесет/ месеца и 19 /деветнадесет/ дни, от работа 7 /седем/ месеца и 14 /четиринадесет/ дни или всичко – 3 /три/ години 7 /седем/ месеца и 3 /три/ дни и както беше посочено и по- горе неизтърпения остатък от наказанието е 4 /четири/ месеца и 27 /двадесет и седем дни/.

За да бъде уважено искането за предсрочно условно освобождаване обаче, следва да е налице и другата изискуема от закона преспоставка осъденият да е дал доказателства за своето поправяне. Осъденият следва да е демонстрирал поведение, значително надхвърлящо обичайно дължимото в местата за лишаване от свобода, което му държане да сочи неговото трайно и необратимо поправяне и превъзпитание. В този случай би било налице категорична мотивация за промяна, както и готовност да се ресоциализира в обществото, без да представлява риск за членовете му, за самия себе си и за близкото му обкръжение.

Настоящият въззивен състав се съгласява напълно с виждането на първостепенния съд, че данните, съдържащи се в приложените по делото материали- плана /препланирането/ на присъдата на л.св.Г.Б., както и експертния доклад на ИСДВР и становището на пенитенциарната администрация, изготвени по повод подадената молба за УПО, така и съдържащите се в първоначалния и текущите експертни доклади на ИСДВР и експресното психологическо заключение, са еднопосочни относно обстоятелството, че не е налице трайна и съществена положителна промяна в поведението и нагласите на осъдения Г.Б.. От цялостното изследване на неговия пенитенциарен престой (който е за един относително немалък период, предвид момента на постъпването му в местата за лишаване от свобода- 20.08.2019г.)се извличат данни полагане на труд, за награждаването му със заповед№11/22.01.2021г. с удължено свиждане за срок от 4 часа и извънредна хранителна пратка, за свободното и безконфликтно общуване със служителите на затворническата администрация и с останалите лишени от свобода, но същевременно г-н Г.Б. е допуснал няколко дисциплинарни нарушения и то за период по- малък от една година, за които са му наложени дисциплинарни наказания, съответно със заповеди№88/25.06.2021г., №115/10.09.2021г. и №57/18.03.2022г., които данни обективират, че у г-н Г.Б. е налице склонност към системно нарушаване на правилата относно вътрешния ред в мястото за

изпълнение на наказанията. По делото са налице и данни, сочещи за липса на съществена промяна на стойностите на риска от сериозни вреди за обществото и за самия осъден, както и на риска от рецидив (б1т.), които остават в средния диапазон, като е необходимо да се отбележи, че оценката на риска от рецидив, дори е завишена (от първоначалната ѝ стойност-58т. на б1т. с оглед на допуснатите системни нарушения на вътрешния ред в затвора), т.е. в тези важни показатели не се установява да е постигната никаква положителна промяна. По отношение на дефицитните зони все още г-н Г.Б. демонстрира едно формално приемане на вината си за извършените от него деяния, като няма критичност към извършената от него престъпна дейност, а е с оправдателни нагласи, свързани с провокативно отношение от страна на жертвата и с употребата на алкохол и ревност (по твърдения на самия Б.). В тази насока, настоящият състав на САС, намира за необходимо да отбележи, че от дисциплинарното нарушение по време на изтърпяване на настоящото наказание (и за което е наказан с гореспоменатата заповед №88/25.06.2021г. за употреба на алкохол на външен работен обект) е видно, че злоупотребата с алкохол остава актуален дефицит при г-н Г.Б.. Дори нещо повече тази злоупотреба с алкохол в местата за лишаване от свобода, обективира, че последният не осъзнава последиците от действията си и че няма изградени умения за търсене и намиране на алтернативни и законосъобразни начини за разрешаване на проблемите, което е рисков фактор при извършване на ново правонарушение. Неслучайно е повишена общата оценка в тази дефицитна зона (злоупотреба с алкохол), както и в зоните начин на живот и обкръжение и умения за мислене. Дефицитната зона образование и обучение остава непроменена, тъй като по делото са налични данни (пак по твърдения на самия Г.Б.), че има завършен шести клас, но въпреки че няма завършено основно образование, осъденият не изяснява желание да продължи образованието си. В обобщение следва да се приеме, че липсата на преценка за поправяне се обосновава с наличието на системни нарушения на вътрешния ред в пенитенциарното заведение, с непроменени стойности на оценката на риска от сериозни вреди за обществото и със завишената стойност на риска от рецидив (от 58т. на б1т.), с липсата на промяна в дефицитната зона образование и обучение, както и с обстоятелството, че целите на наложеното наказание, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК не са изпълнени в своята цялост, целите и задачите, заложи в плана (препланиране) на присъдата и прогресивната пенитенциарна система не са изпълнени докрай. Действително на този етап са налице и известни позитивни промени, свързани най-вече с полагането на труд по време на изтърпяване на настоящото общо най-тежко наказание, но последното не представлява някакво изключително положително поведение, а е обичайното такова в местата за лишаване от свобода и освен това е от полза и за самия Г.Б., тъй като е свързано със зачитане на работните дни от изтърпяването на наложеното му наказание, но същевременно с оглед на гореизложените дефицити, същите не могат да обосноват извод за наличието на трайна промяна в нагласите, ценностната система и мотивацията за водене на законосъобразен начин на живот извън местата за лишаване от свобода у осъдения Б.. Посочените данни съпоставени и с наличната склонност у Г.Б. да върши еднотипни престъпни посегателства срещу личността (видно от криминалното му минало) са индигия за съществуващ риск от извършване на ново престъпление,ето защо се

оказва правилно виждането на градския съд, че корекционната работа с осъдения следва да продължи и през неизтърпения остатък от наложеното му наказание. Процесът по отстраняване изкривяванията в неговата ценностна ориентация е в ход, но осъденото лице все още не демонстрира изискуемите за предсрочно освобождаване трайни позитивни нагласи.

Ето защо следва да се приеме за основателен изводът на първоинстанционният съд за отсъствието на достатъчно доказателства в подкрепа на тази втора кумулативно изискуема предпоставка на чл.70 НК. Настоящият състав на апелативния съд намира оспореното определение на първоинстанционния съд за правилно, законосъобразно и обосновано, поради което и на основание чл.440, ал.2 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение по протокол №1689 от 03.05.2022г., постановено по ЧНД №1352/22г. по описа на Софийски градски съд, с което е оставена без уважение молбата на Г. К. Б. за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на останалата част от наказанието лишаване от свобода.

Определението не подлежи на касационно обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____